

John David Nielsens bilder i Galleri K bekrefter en av Norges beste kunstnere.

Mer sukk enn skrik

Kunst

Bilde og maleri

John David Nielsen

Galleri K
Utstillingen varer til 29. september

Veloplagte bilder av motsetningenes maler.

John David Nielsens (75) malerier er sjeldent poetiske, særegne og utfordrende, og fremstår mer og mer suverene i takt med at kunstneren eldes. Hvor skal dette ende?

Det er noe utagerende og innadvendt, åpent og hemmelig over Nielsens motsetningsfulle bilder. De kjennetegnes ved figurer og rom, gjerne interiører. Utstillingen består imidlertid av så mange gatebilder og monumenter at vi ser en dreining ut i friluft.

Til tross for at Nielsens sparsomme malemåte kan minne om Edvard Munchs, er han nok mest i slekt med koloristen Ludvig Karsten (1876-1926).

+ Ingen løfter

Koloritten er nedtonet, «skitten» – som Dag Solstad skriver i et morsomt essay til utstillingen i Galleri K – den inkluderer vel 20 malerier, samt noen grafiske trykk.

Konturer og omriss er gjerne tykke og fremhevet, som om kunstneren tegner med fargen. Og det gjør han, til tross for at stadig mer står umalt igjen. Noen malerier tipper nesten over nå. Vilt.

Egentlig spiller ikke motivene en særlig stor rolle i Nilsens billedunivers. Kunstneren er mest opptatt av å få bildene til å fungere som nettopp bilder, fremfor å tematisere noe spesielt.

Til tross for et tilforlatelig preg, er bildene ikke som vinduer mot en rasjonell verden – de går liksom ikke opp. Nilsens mange personer (ofte kvinner) og rekvisitter (blomstervaser, speil, vinduer, og mye vegger og gulv) er tilsynelatende bare der. Det skjer ikke noe i bildene i form av for eksempel spørsmål eller løfter.

Profil

John David Nielsen

- Født i London, 1938. Vokste opp i den skotske hovedstaden Edinburgh. Bosatt i Oslo. Har stilt ut flere ganger i Galleri K, senest i 2008, og også nasjonalt og internasjonalt.
- Far til tegneren Christopher Nielsen og den avdøde musikeren Joachim Nielsen (Jokke). Katalog med tekster av Arve Rød og Dag Solstad følger utstillingen i Galleri K, som varer til 29. september.

For øvrig legger vi merke til at flere «motiver» er i ferd med å forsvinne ut av bildets kanter.

Som forfatter er Nielsen like mesterlig. I hans siste bok *Blott til plaisir for en ørkesløs allmennhet og andre artikler* (Oktober 2007) uttrykker han den skepsis til livets «nyvinninger», som vi finner i bildene. Men begrepene «radikalt» og «konservativt» går over i hverandre, og oppleves ikke som relevante kategorier.

Nielsen er på sitt absolutt beste i maleriet *Gate i Edinburgh*, 2012-13. Bildet av bleke og skjeve husrekker med en rosa bygning midt i bildet er enkelt, følsomt, gripende og levende. Det samme gjelder utstillingens *Pub i Edinburgh*, 2012-13. I dette oppleves til fulle Nielsens tvisyn og humor, da publiet er lite mens en gul hund midt på gulvet overtar interessen.

Alt i alt suverent

Det vakre *Interiør med inalles 7 figurer, 2 hunder og 1 katt*, 2012-13 viser kunstnerens «tre grep på gitaren». Han kan så utmerket godt fremstille figurer med «nærvøse» konturer og svake farger, at bildet preges noe av at «autopiloten» er på.

Denne innvendingen må likevel anses som et sukk, da John David Nielsens kunstnerskap alt i alt er suverent.

Lotte Sandberg

Maleriet *Gate i Edinburgh*, 2012-2013, eksteriør fra byen som kunstneren vokste opp i, viser en gatestubb og noen vakievorne hus. Maleriet er poetisk – og likblekt. FOTO: ØYSTEIN THORVALDSEN